

ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΕΖΥΡΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΩΝ ΡΟΔΟΠΗΣ

“Θα πιστοποιήσουμε το ΣΟΥΤΖΟΥΚ ΛΟΥΚΟΥΜ της Κομοτηνής ως Προϊόν Προστατευμένης Ονομασίας Προέλευσης”

Το Σωματείο Ζαχαροπλάστων Ροδόπης ετοιμάζει Φάκελο προς το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για την αναγνώριση του Παραδοσιακού γλυκού της Κομοτηνής, του ΣΟΥΤΖΟΥΚ ΛΟΥΚΟΥΜ, ως Προϊόν Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ).

Όπως μας είπε ο Πρόεδρος του Σωματείου Ζαχαροπλάστων, αθλητά και Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Επαγγελματιών, Βιοτεχνικών και Εμπορικών Σωματείων του νομού Ροδόπης κ.

“Κ: Κε Βεζυριαννίδη, ποσοφάτα πήρατε την πρωτοβουλία για να αναγνωρισθεί το ΣΟΥΤΖΟΥΚ ΛΟΥΚΟΥΜ ως Προϊόν Ονομασίας Προέλευσης της Κομοτηνής. Ποιες ήταν οι ενέργειες που ακολουθήσατε;

- Κύριε Κυριαζίδη, καταρχήν να σας ευχαρι-

στήσω για την ευκαιρία που μας δίνετε, να προβάλλουμε την προσπάθεια που κάνουμε ως Σωματείων Ζαχαροπλάστων-Μπουγασατοσποιών, Νομού Ροδόπης. Απολαμβάνουμε χρόνια τώρα, την έμπρακτη συμπαράστασή σας, σε όλη τα ζητήματα που αφορούν τόσο τον Κηάδο όσο και την περιοχή μας.

Μιχάλης Βεζυριαννίδης, το Σωματείο βρίσκεται σε επαφή με φορείς για την κατάθεση της σχετικής πρότασης.

Στη συνέντευξη που ακολουθεί ο κ. Βεζυριαννίδης -εκτός από την πρωτοβουλία για την αναγνώριση του Σουτζούκ Λουκούμ ως ΠΟΠ -μιλάει για τις δραστηριότητες του Σωματείου της Κομοτηνής, για τις επιπτώσεις της Οικονομικής Κρίσης στις επιχειρήσεις του Κηάδου, αθλητά και για την πολυπολιτισμική γκάμα των γνώσεων της τοπικής κοινωνίας.

Η πρωτοβουλία που πήραμε σαν Σωματείο έχει να κάνει καθαρά με την δυναμική που απαιτείται να παρουσιάσουμε σήμερα, στις δύσκολες μέρες που ζούμε, για την ανάπτυξη και εξέλιξη της περιοχής, αθλητά και τον παραγόμενων σε αυτήν προϊόντων. Πιο συγκεκριμένα, θεωρούμε αδήριτη ανάγκη την με κάθε τρόπο απόδει-

“ Σε όλες τις προσπάθειες της συνδικαλιστικής πορείας μου, πιστεύω πως τα αποτελέσματα έρχονται και από την συλλογικότητα. ”

νει την δημιουργία, την παραγωγή και την προοπτική για όλα τα ομοειδή προϊόντα, είτε της περιοχής, είτε της χώρας, αλλιά και ευρύτερα της ενωμένης Ευρώπης. Αποτελεί σημείο αναφοράς της Κομοτηνής, δημιουργεί συνειρμικά εικόνες και μυρωδιές, δίνει αίσθηση δημιουργίας και προβολής της γεωγραφικής περιοχής, στα όρια της Ευρώπης και όχι μόνο. Άλλωστε αποτελεί απόδειξη και η πορεία τόσων άλλων παραγόμενων προϊόντων, που πιστοποιήθηκαν και πορεύονται καταπληκτικά στην αγορά.

“Κ”: Ποια είναι τα σχέδια σας και οι δραστηριότητες που δρομοβολείτε για τη σωστή λειτουργία του Σωματείου της Κομοτηνής;

ξη εξωστρέφειας της περιφερειακής παραγωγής. Ο ευλογημένος τόπος της Θράκης, της Ροδόπης μας, έχει κερδίσει με την πολιτισμικότητά του, τη δυναμική του με τοπία, μυρωδιές, εικόνες και γεύσεις στο βάθος των αιώνων. Χρέος μας λοιπόν αποτελεί η συνέχεια μιας σημαντικής κληρονομιάς. Τα προϊόντα που μάθαμε να καταναλώνουμε και να παράγουμε εδώ στην Κομοτηνή, θα πρέπει κάποια στιγμή να τα διαφημίσουμε, να τους προσδώσουμε προστιθέμενη αξία και να τα παραδώσουμε σε Πασούς και γενιές ανά την υφήλιο.

Η προσπάθεια μεγάλη, μα το πείσμα και η δυναμική μας, θεωρούμε, μεγαλύτερα. Με σύνεση και υπευθυνότητα ακολουθούμε ευλαβικά βήμα-βήμα την όποια ενέργεια απαιτείται για να πιστοποιήσουμε το Σουτζούκι Λουικύμι της Κομοτηνής, ως Προϊόν Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης. Η λέξη Σουτζούκι σημαίνει βουκάνικο. Λουικύμι λοιπόν, σε σχήμα βουκάνικου. Η Προστατευόμενη ονομασία έχει να κάνει με το όνομα μιας περιοχής, ενός συγκεκριμένου τόπου, το οποίο χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός τροφίμου που κατάγεται από τη συγκεκριμένη περιοχή, τον συγκεκριμένο τόπο, του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται ουσιαστικά ή αποκλειστικά στο ιδιαίτερο γεωγραφικό περιβάλλον που περιβα-

βάνει τους εγγενείς φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες, του οποίου η παραγωγή, η μεταποίηση και η επεξεργασία πραγματοποιούνται στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή.

Αυτές οι βιολογικές σκέψεις σε συνδυασμό με την ανάπτυξη και προβολή της περιοχής μας, μας ώθησαν, μας ανάγκασαν θα έλεγα, να ξεκινήσουμε την όλη προσπάθεια.

“Κ”: Πιστεύετε ότι τα Παραδοσιακά Προϊόντα Ζαχαροπλαστικής -όπως το Σουτζούκι Λουικύμι- αποκτούν Προστιθέμενη Αξία αναγνωριστούν ως Π.Ο.Π;

- Σαφέστατα. Τα όποια προϊόντα μπορούν να κατέχουν μονοπωλιακή θέση στην αγορά της γεύσης, θεωρούμε ότι μπορούν και πρέπει να πιστοποιηθούν. Η αναγνώριση της θέσης παραγωγής και της κατοχής θέσης leader στην πορεία ομοειδών προϊόντων, ειδικά ζαχαροπλαστικής, αποτελεί σίγουρα μοναδική ευκαιρία ταυτοποίησης γεύσης και περιοχής. Το ζητούμενο είναι αυτό ακριβώς. Να δοθεί όπως είπατε, προστιθέμενη αξία τόσο στο προϊόν, όσο και στο τόπο που το παράγει, το αξιοποιεί και το αναδεικνύει μέσα στην πολιτισμική αλλιά κοινωνικοοικονομική του κληρονομιά.

Στην ουσία η αναγνώριση ως Π.Ο.Π., κλειδώ-

- Το Σωματείο του Νομού Ροδόπης, με έδρα την Κομοτηνή έχει μια πορεία αξιοζήλευτη και ταπεινή. Μάχιμο αλλιά και διαλλιακτικό, επιχειρεί και προσπαθεί για τα μέλη του με γνώμονα το γενικό καλό του τόπου, του Κλήδου και κυρίως του επαγγέλματος που επιλέξαμε να υπηρετήσουμε. Οι δράσεις τις οποίες έχουμε ιεραρχήσει, έχουν να κάνουν με την ενημέρωση και άμεση πληροφόρηση τόσο του προσωπικού των επιχειρήσεών μας, όσο και με την δική μας αξιόλογη και σύγχρονη τειμηρίωση των τεκτονόμενων στο χώρο της ελληνικής Ζαχαροπλαστικής. Πιστεύουμε όλοι εμείς στο Σωματείο μας, πως οι εργοδότες που θέλουμε και προσπαθούμε να είμαστε και ενήμεροι για τους κανόνες δουλειάς μας και την ποιοτικότερη αναβάθμιση των επιχειρήσεών μας, θα πρέπει να έχουμε συμπαραστάτες το προσωπικό, που μαζί μας μοχθεί για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων και την ανύψωση των προσδοκιών μας.

Τέλος, δεν πρέπει να ξεχαστεί και η συμβολή του Σωματείου μας στην κοινωνία της γνώσης. Το Σωματείο εδώ και περίπου 5 χρόνια εκμεταλλευόμενα τα προγράμματα Α.Α.Ε.Κ. δραστηριοποιείται σε σεμινάρια για το προσωπικό των μελών κυρίως, αλλιά και σε παράλληλες δράσεις. Κανόνες υγιεινής και ασφαλείας, μάρκετινγκπωλήσεων, ορθολογική χρή-

πρόσωπα ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ση πρώτων υλών είναι μερικά από τα θέματα που διαχειριστήκαμε εκπαιδεύοντας τα μέλη της κοινότητας που αποτελούμε εμείς οι Ζαχαροπλάστες της Κομοτηνής.

Κ: Από πότε αρχίσατε να ασχολείστε με τα κοινά του Κλάδου; Ποια είναι η συνδικαλιστική σας πορεία; Ποιος είναι οι αξίες σας με την Ομοσπονδία;

- Η ενασχόλησή μου με τα κοινά του κλάδου είναι χρονικά συσφασμένη με την έναρξη δραστηριοποίησής μου στο συγκεκριμένο επάγγελμα, κάτι περισσότερο από 20 χρόνια. Σε όλες τις προσπάθειες της συνδικαλιστικής πορείας μου, πιστεύω πως τα αποτελέσματα έρχονται και από την συλλογικότητα. Έτσι λοιπόν, θα ήθελα να παροτρύνω στο σημείο αυτό και κάθε νέο συνάδελφο, η όποια επαγγελματική δραστηριότητα θα πρέπει να συνοδεύεται και από την ενεργή ενασχόληση με την συμμετοχική προσπάθεια. Τη συνδικαλιστική παρουσία στις προσπάθειες και τους στόχους του κλάδου. Η ζαχαροπλαστική από μόνη της είναι δημιουργία, είναι φαντασία και έτσι θα πρέπει να παραμείνει. Δεν θα θέλαμε να δούμε την τέχνη μας να εγκλιωβίζεται, να περιορίζεται, να μαραζώνει. Αλλά λοιπόν παράλληλα με την επαγγελματική δραστηριότητα θα πρέπει να θωρακίζουμε τον υγιή συνδικαλιστικό μας λόγο ύπαρξης. Θα πρέπει να διεκδικούμε, να παλεύουμε για την ανοδική πορεία της θέσης μας. Σε ό,τι με αφορά προσωπικά εδώ και ξέι μήνες, έχω αναλάβει την Προεδρία και της τοπικής Ομοσπονδίας Επαγγελματιών, Βιοτεχνικών και Εμπορικών Σωματείων Νομού Ροδόπης. Πέρα από την θέση του Προέδρου του Σωματείου Ζαχαροπλάστων-Μπουγατσασοποιών, οι συνάδελφοί μου επαγγελματίες στον Νομό μας, με επέλεξαν να συνεχίσω μια επιτυχημένη πορεία του προκατόχου μου, στο τιμό-

νι της Ομοσπονδίας.

Η σχέση μας με την κλαδική μας πανελλήνια Ομοσπονδία, την Ο.Ε.Ζ.Ε. πιστεύουμε πως επιδέχεται διόρθωσης και βελτίωσης. Σίγουρα σημαντικό ρόλο παίζει η απόσταση, που αποτελεί τροχοπέδη στην επικοινωνία και άμεση συνεργασία μας με την Ομοσπονδία μας. Με την ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών ωστόσο, είμαστε ικανοποιημένοι με την πληροφόρηση και την δυναμική που μας προσφέρει το κέντρο, η Διοίκηση της Ο.Ε.Ζ.Ε. Παραμελώντας και εμείς οι ίδιοι ορισμένες φορές την περισσότερο επίπονη επαφή μας με την Ομοσπονδία, ένα είναι σίγουρο πως δεν μπορούμε να παραπονούμαστε για τίποτα, εφόσον δεν διεκδικήσαμε. Το τονίζω, πρέπει προσπαθήσουμε κι άλλο για να πετύχουμε την ιδεατή σχέση με την δευτεροβάθμια συνδικαλιστικής μας έκφραση.

Κ: Πανελλαδικά υπάρχει οικονομική κρίση η οποία πλήττει τις επιχειρήσεις του κλάδου. Ποια προβλήματα αντιμετωπίζουν οι συναδέλφοί σας στην Ροδόπη;

- Η κρίση να είστε σίγουροι πως έχει φτάσει και στην περιοχή μας και αφήνει έντονα τα σημάδια της. Τα απόνερα της εισαγόμενης κρίσης, σε συνδυασμό με την κρίση αξιών και θεσμών στην πατρίδα μας, έχουν δημιουργήσει στην επαρχία, ένα αποπνικτικό κλίμα εσωστρέφειας, φόβου και στασιμότητας. Παρόλα αυτά η πολυπολιτισμικότητα, ενεργό στοιχείο της συνύπαρξης χριστιανών και μουσουλμάνων, δημιουργεί σχέσεις εμπιστοσύνης και φιλίας, εδώ στην εσχάτη της Ελλάδας.

Σαφώς και δεν αποτελεί πρόβλημα αυτό. Τα προβλήματα αρχίζουν από τη στιγμή που η ανοικτή αγορά επιτρέπει την δημιουργία καταστημάτων σε όποιον έχει λίγα χρήματα στην άκρη ή που πούλησε 2-3 στρέμματα χωρά-

φια για να γίνει επαγγελματίας. Δεν υπάρχει παιδεία σε ό,τι αφορά την επιχειρηματική δραστηριότητα. Δεν αποτελεί φυσικά μοναδικό προνόμιο του Νομού μας αυτό, μα εδώ επιτείνεται η κατάσταση από το γεγονός της οικονομικής εξάρτησης. Ο Νομός μας καθαρά αγροτικός, προσπαθεί να επιβιώσει με τα έσοδα από την γεωργία και την κτηνοτροφία. Οι φοιτητές επίσης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου αποτελούν βαριά βιομηχανία του τόπου μας.

Ένας νομός όπως η Ροδόπη, έχει προοπτικές που όμως τις στέρνεσαν τόσα χρόνια οι ιθύνοντες, με ενέργειες ή παραλείψεις. Η Ελλάδα, η υπόλοιπη ακόμη πιστεύει πως για να φτάσεις στην Θράκη, στην Κομοτηνή, ίσως χρειαστείς διαβατήριο. Κι όμως δεν είναι έτσι, δεν θα έπρεπε να είναι έτσι, όταν έχουν ξεδουτελεί τόνοι μελών για την ανάδειξη αυτής της περιοχής σε επίπεδο επικοινωνιακό. Έχουν ξεδουτελει πάρα πολλά χρήματα, για την τουριστική προβολή και ανάδειξη αυτού του τόπου. Κι όμως η πολυποθήτη ανάπτυξη, η προβολή και οι επισκέπτες δεν αποτελούν σήμερα την κύριο μοχλό ανάπτυξης της περιοχής. Η πρόσοδος ακόμη και στα γλυκόδεματα, στην τέχνη μας, δεν προέρχεται από ξένους, από τουρίστες. Ανακυκλώνουμε την θέση μας εδώ στον τόπο μας και αυτό δεν παράγει ανάπτυξη και προοπτική.

Δεν αποτελεί παράνομο. Θεωρούμε όλοι εμείς εδώ οι ακριτές της περιοχής μας, πως είναι σκέψεις, μια άλλη οπτική στην πορεία που θέλουμε και για αυτήν αγωνιζόμαστε. Θέλουμε την ανάπτυξη, τον τουρισμό, τα σύνορά μας ανοικτά. Θέλουμε να προσδώσουμε προσιθέμενη αξία όπως είπαμε και πριν σε καθετί που είναι ελληνικό, τοπικό και στην τελική να καταναλώνουμε πρώτα εμείς ό,τι παράγουμε. Μόνο τότε θα έχουμε την αξίωση, το ίδιο να κάνουν και άλλοι, οι επισκέπτες που

> πρόσωπα ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

προαναφέραμε και οι οποίοι θα πολλαπλασιάσουν την τοπική ανάπτυξη.

"Κ": Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια χαλάρωση σχετικά με την συσπείρωση των μελών των Σωματείων. Που οφείλεται αυτό το φαινόμενο κατά την γνώμη σας;

- Τα τελευταία χρόνια όντως καταγράψαμε μια χαλάρωση των επαγγελματιών σε ό,τι αφορά τη συνδικαλιστική τους στόχευση. Παρατηρούμε όμως με ενδιαφέρον, πως αυτό το κλίμα μεταστρέφεται. Από την αρχή του έτους θα έλεγα ο κόσμος ψάχνει να βρει συσπείρωση. Αναζητά τρόπους και λύσεις στα προβλήματά του. Έτσι λοιπόν θέλουμε να πιστεύουμε πως οι μικροεπαγγελματίες, οι αυτοαπασχολούμενοι στην αρχή αλλιά και οι μεγαλύτεροι στη συνέχεια θα εμπιστευτούν τα Σωματεία τους, πρωτοβάθμια κλιδικά. Είναι ανάγκη να αγκαλιάσουν οποιαδήποτε συλλογική προσπάθεια.

Θα πρέπει να κοπιάσουμε τον κόσμο, τους καταστηματάρχες στα μάτια και να παραδεχτούμε πως ο συνδικαλισμός τα τελευταία χρόνια είχε χάσει την αίγλη του. Ακόμη και οι μεγαλοσυνδικαλιστές τον κορόιδωσαν τον κόσμο, τους μεροκαματιάρηδες. Όταν βέβαιε ο επαγγελ-

σία μας. Στην αγάπη και στο μεράκι μας. Στην τέχνη μας. Στην ζαχαροπλαστική μας.

"Κ": Ποιες νέες τάσεις πιστεύετε ότι υπάκουαν στη ζαχαροπλαστική τα τελευταία χρόνια;

- Η σύγχρονη ζαχαροπλαστική είναι σαφώς διαφοροποιημένη από ότι παλαιότερα. Μικρές αλλαγές αναδεικνύονται με τέτοιο τρόπο και σε τέτοιες διευρυμένες αγορές που φαντάζει ως μια μεταστροφή τόσο των γλυκών όσο και των παραγωγών τους.

Η παραδοσιακή από την άλλη μεριά ζαχαροπλαστική, προσπαθεί επάξια να συναγωνιστεί

και καινοτόμες ιδέες, σε ό,τι αφορά το κέρασμα, την εκδήλωση, το γλυκόσμα.

"Κ": Τι θα συμβουλεύατε τους συναδέλφους σας, για να κρατήσουν τους πελάτες τους στα ζαχαροπλαστεία;

- Αυτό ακριβώς που ανέλιξα πριν, νομίζω πως έρχεται και κουμπώνει υπέροχα και με την προτροπή προς τους συναδέλφους. Ενωώ την εξειδίκευση. Θεωρώ με την όποια πείρα μπορώ να έχω, εδώ και 20 χρόνια στην επιχειρησή μου, αλλιά επειδή παρακολουθώ σχεδόν σε όλη την Ελλάδα τις τάσεις που καταγράφει, πως η ανάπτυξη θα έρθει με την εξειδίκευση.

Δεν χρειάζεται όλοι να μπορούμε να κάνουμε τα πάντα γύρω από το γλυκό. Γνωρίζω περιπτώσεις συναδέλφων που έχουν ειδικευτεί στις τούρτες γάμου και γνωρίζει ο κόσμος την θέση αυτή και επιλέγει να απευθυνθεί στον ειδικό. Ονομαστά γλυκά παράγει μια περιοχή συνήθως ένα είδος ή το περισσότερο δύο. Αναγνωρίζεται και αναδεικνύεται μια πόλη, ένας τόπος για μια ποιότητα, για ένα γλυκό. Αυτό ακριβώς εννοώ και για τους συναδέλφους. Είτε αφορά την μικροκοινωνία μας, την πόλη μας, είτε την Ελλάδα συλλογικά σε επίπεδο παραγωγής ενδοεθνικής εξειδικευμένης παραγωγής. Όποιος κρατήσει ένα σταθερό σημείο εξυπηρέτησης σε όλη τη γκάμα του ζαχαροπλαστείου και εξειδικευτεί στις τούρτες ή στα κέρασμα ή στα γλυκίσια της βάφτισης ή στα μικρογλυκίσια του catering, σε ό,τι θεωρεί ο ίδιος, η επιχείρησή του ικανοποιητικότερη και αποδοτικότερη, θεωρώ πως μπορεί να επιτύχει. Δεν είναι εύκολο, σίγουρα. Ο ανταγωνισμός υπάρχει και πρέπει να τον δούμε θετικά, ως μοχλό ανάπτυξης. Ο χρονικός ορίζοντας στενός και οι επιλογές πιάθους ελάχιστες.

Αντιλαμβάνεστε λοιπόν, πως ο καθένας κάνει τις επιλογές του και θα πρέπει να σταθμίσει όλα όσα εμπιέκονται στην προσωπική του επιχειρηματικότητα για να δράσει στις δύσκολες μέρες που περνάμε όλοι μας. Η πορεία δύσκολη. Πάντα ήταν. Στις μέρες μας ελαχιστοποιούνται οι δυνατότητες, οι ευκαιρίες γι' αυτό και τα βήματα είναι αργά.

Επαναλαμβάνω για να δώσω στόμφο και με αυτό να κλείσω. Ο καθένας γνωρίζει την θέση του, τις δυνατότητές του. Ας ορίσει συντεταγμένες ορατές και άμεσα πραγματοποιήσιμες και σιγά-σιγά να πορευτεί. Δεν χρειάζονται άληματα σε ένα σχοινί που τρεμοπαίζει. Όταν με το καλό σταθεροποιηθεί και πάη, τότε ίσως να μπορούμε να οραματιστούμε με γνώμονα την τέχνη της ζαχαροπλαστικής σε έναν κόσμο απαιτήσεων γευστικών.

“ Ένας νομός όπως η Ροδόπη, έχει προοπτικές που όμως τις στέρησαν τόσα χρόνια οι ιδύνοντες, με ενέργειες ή παραλείψεις. ”

ματίας πως ο όποιος συνδικαλιστής είχε απόλυτο σκοπό και στόχο την προσωπική ανέλιξη και αυτό επιβεβαιωνόταν από μια θέση στην κρατική μηχανή, ακόμη και υπουργική, αντιλαμβάνεστε πως ο κόσμος απομακρύνθηκε από το υγιές "συνδικαλιζέσθαι". Έχτισε και ένα τοίχος προστασίας γύρω από την προσωπική του ζωή και την εργασία του και απομονώθηκε.

Τα τελευταία περίπου 3 με 4 χρόνια, άρχισε να ατονεί το σύστημα της γαϊούχησης πολιτικών, κομματικών στελεχών στις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις. Προήχθησαν άνθρωποι με την αξία τους, τον αγώνα τους και την ρομαντική θα έλεγα ανεργητικότητα εκπροσώπησης των συναδέλφων τους. Φυσικά αναφέρομαι σε όλους τους κλάδους του εμπορίου και της μεταποίησης.

Η τάση λοιπόν είναι καλή. Από εκεί και πέρα πρέπει καθημερινά να αποδεικνύουμε σε όλους αυτούς που μας επέλεξαν να τους εκπροσωπήσουμε, πως μπορούμε και θέλουμε να δημιουργήσουμε, να περισώσουμε και στην τελική να δώσουμε ανάπτυξη και ώθηση στην εργα-

ιδέες και γεύσεις, θέτοντας ως πησωνεκτήματα σταθερές αξίες που ανθήρεψαν γονιές και ανέδειξαν περιοχές.

Στην ποδηλοπολιτισμικότητα της περιοχής μας, εδώ στη Ροδόπη, στην Κομοτηνή αυτό που ανέφερα πριν αποτυπώνεται καθημερινά σε μαγαζιά και σε πελάτες. Ένα πάντρεμα παιδιών αναπολιτικών συνταγών με φρέσκιες minimal απολιούσεις συνθέτουν το κολλάζ της Θράκης. Ο κόσμος, οι καταναλωτές ενημερώνονται καθημερινά για συνταγές, διαμορφώνουν άποψη για παρασκευάσματα και επιχειρούν ερασιτεχνικά να δημιουργήσουν γλυκίσματα. Θετικό στα παιδιά της οικογενειακής συνείδησης, αναγκαίο για την απομυθοποίηση ποιότητας και τη σχέση της με την τιμή των προϊόντων. Ορίζουν έτσι νέα πρότυπα στους συναδέλφους και αναζητούν εξειδικευμένες προτάσεις.

Πιστεύω πως πέρασαν ανεπιστρεπτά χρόνια που ο ζαχαροπλάστης της γειτονιάς ή της πόλης μπορούσε να εξυπηρετήσει αναγκαστικά όλες της απαιτήσεις. Πλέον οι καταναλωτές με χιλιάδες προσλαμβάνουσες εικόνες γύρω τους, επιλέγουν μεμονωμένες, ξευνες, πρωτότυπες